

Els espais interiors de les lletres

Des dels quatre que eres orfe de pare/ i la mare et va abandonar

Foto: Michi Pie

Per la teva lletra de traç evolucionat
ningú no hauria dit que tenies tan pocs dies d'escola.
Vinga, minyó, a treballar, ja tens nou anys.
Des dels quatre que eres orfe de pare
i la mare et va abandonar.
Com vas aprendre a estimar, minyó,
enfilant-te als arbres per collir -robar- una fruita verda?
Et feia mal de panxa, però pitjor era l'estómac buit.
Mowgli perdut en un poblet de l'Anoia,
només els ocells tenien cura de tu.
Què devia pensar la teva mare quan vas néixer?
El pare se t'asseia a la falda, minyonet, caganiu de la família.
Va morir ofegat en el pou que construïa.
Des de llavors, què.
Des de llavors, res.
Com vas omplir els espais interiors de les lletres,

allà on diu amor, allà on diu paternitat, allà on diu saviesa?
Des d'aquest espai em vas ensenyar a llegir i a escriure.